

தாய்தமிழ் நாட்டுத் தோழியீர், தோழரே!
வாயாந் துங்கட்கு வணக்கம் சொன்னனே!
வண்மசைரே திருச்சி வானொலி நிலையம்
இந்நாள் ஐந்தாம் எழிற்கவியரங்கிற
கன்னதைத் தலமை ஏற்கும் வண்ணம்
செய்தமகைக்கு நன்றி செலுத்துகின்றனே.

உய்வகை காட்டும் உயர்தமிழுக்குப்
புதுநெறி காட்டிய புலவன் பாரதி
நன்னாள் விழாவினை நானிலம் பரப்பும்
வானொலி நிலையம் வாழ்க்கென வாழ்த்தினனே!
இக்கவியரங்கு மிக்கு யர்ந்ததாம்.
எக்காரணத்தால்? எனப் பீராயின,
ஊர் ஒன்றாகி உணர்வொன்றாகி
நரே ஒன்று பட்டு நடுநாள் பழகிய
இருவரிற் சூப்பிரமணியனென்று
சொற்பாரதியை சோம சூந்தர
நற்பாரதியுக்கு ந்து சொற்பெருக் காற்றுவார்;
அன்றியும் பாரதி அன்பர் பல்லோர்
இன்றவன் கவிதை எழிலினகை கபூவார்.

இங்குத் தலமை ஏற்ற நானும்
திங்களகை கண்ணிலான் சிறப்புறுத் தல்போல்
பாரதிப் புலவனைப் பற்றிச் சிறசில
கபூவனே; முபிவரகை கபூவனே பின்பே.
கொலமைலிந்த நாளில் கொல்லா நோன்பு
நிலைபெற வணைபி நடுந்தவம் புரிந்தநம்
தாயகம் சமணமதம் தனைப்பெற்ற தன்றோ?
முத்தியோ சிலரின் சொத்தென இருக்கையில்
இத்தமிழ் நாடாது இருந்தவப் பயனாய்
இராமா னுசனை ஈன்ற தன்றோ?
இந்நாடா வடகலை ஏன் என எண்ணித்
தென்கலை ஈன்று திகழ்ந்த தன்றோ?
துருக்கர் கிருத்துவர் சபுழ் இந் துக்களென்
றிருப்பவர் தமிழரே என்பதுணராது
சசரவா பட்ட தண்டமிழ் நாடா,
மசெசவா காட்டாவோன் வணைமென்றெண்ணி
இராம லிங்கனை ஈன்ற தன்றோ?
மக்கள் தொகுதி எககுறையாலே
மிக்க துன்பம் மவோ கின்றதோ
அககுறையீ ர்க்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தோனசை
சிக்கென ஈன்று சீர்பெறல் இயற்கையாம்.
ஜாரின் கொடாமதை தாங்கா உருசியம்
ஏறுற லெனினகை ஈன்றதீராம்!

Written by

Monday, 25 August 2008 12:03 -

சிலெ்வர் சிலல்லோர் நல்வாழ் வுக்கே
எல்லா மக்களும் என்ற பிரான் சில
கூடிகள் கூடிகட் கனெக்கவி கூவிக் க
விக்டர் யடிகோ மவேினான் அன்றோ?
தமிழரின் உயிர் நிகர் தமிழ்நிலை தாழ்ந் ததால்
இமதைற வாமல் இரூந்த நிலையில்
தமிழகம் , தமிழக கூத் தகும் உயர் வளிக் கும்
தலவைனை எண்ணித் தவங் கிடக் கையில்
இலகூ பாரதிப் புலவன் தோன்றினான் .
பணைத் தமிழ் த்தரேப் பாகன் அவனொரு
சநெத்மிழ்த் தனே , சிந்துகூத் தந்தை!
கூவிக் கும் கவிதைக் கூயில் !இந் நாட்டினகை
கவிழ் க்கும் பகையைக் கவிழ் க்கும் கவிமுரசு
நீ டு துயில் நீ க்கப் பாடி வந்தநிலா
காடூ கமழும் கற்பரசுச் சொற்கோ!
கற்பனை ஊற்றாம் கதையின் புதையைல்
திறம் பாட வந்த மறவன் . புதிய
அறம் பாட வந்த அறிஞன் . நாட்டிற்
படரும் சாதிப் படகைக் கூ மருந்து
மண்டும் மதங்கள் அண்டா நரூபப் பவன்
அயலார் எதிர்ப்புக் கணையா விளக்கவன்
என்னென்று சொல்வனே ! என்னென்று சொல்வனே !
தமிழால் , பாரதி தகூதி பற்றதும்
தமிழ் , பாரதியால் தகூதி பற்றதும்
எவ்வாறென்பதை எடுத்துரைக்கின்றனே :
கடவாளகை கூறிப் பதே கவிதை என்றும்
பிறபொருள் கூறித் துப் பசேலே என்றும்
கடவாளகை கூறிக் கூமக் கவிதையும் பொருள் விளங்
கிடஎழு துவதும் ஏற கா தனென்றும்
பொய் மமதம் பிறிதென்புழுகூவீ ர் என்றும்
கொந்தும் தன் சாதிக் கூண்டூ சட்டிதான்
இந்த உலகமென்றெழுதுக என்றும்
பழமை அனதை தையும் பற்றுக என்றும்
புதுமை அனதை தையும் புதைப்பீ ர் என்றும்
கொள்ளுமிவ் வுலகம் கடித் தாடி மீ சபைபோல்
எள்ளத் தனநிலை இலாத தனென்றும்
எழிலுறூ பணைகள் பால் இன்புறும் போதும்
அழிவுபணை ணால் என்றகை என்றும்
கலம்பகம் பாரத் தொரு கலம்பகத் தையும்
அந்தாதி பாரத் தோர் அந்தாதி தனையும்
மாலை பாரத் தொரு மாலை தன்னையும்
காவியம் பாரத் தொரு காவியந் தன்னையும்
வரநெத்து சாற்றுக் கவி திரிந்து பற்று
விரநெத்து தன்பரேமலேவே எழுதி
இரூநூறூ சுவடி அருமையாய் அச்சிட்
டொரூநூறூ றாண்டில் ஒன்றிரண்டு பரப்பி

Written by

Monday, 25 August 2008 12:03 -

வரூவதே புலமனை வழக்கா றென்றும்
 இன்றைய தவேயை எழுதவே என்றும்
 முன்னால் நிலையிலே மூட்டைகள் என்றும்
 வழக்கா றொழிந்ததை வதைத் தழுவ தித்தான
 பிழைக்கும் நிலைமை பெறலாம் என்றும்
 புதுச்சொல் புதுநடை போற்றவே என்றும்
 நந்தமிழ்ப் புலவர் நவீனநர் நாளும்!
 அந்தப் படியே அவரும் ஒழுகினர்.
 தமிழனை உன் மொழி சாற்றினேக் கட்டால்
 தமிழ் மொழி என்று சாற்றவும் அறியா
 இருள் நிலையடைந்திருந் திட்டதின பத்தமிழ்!
 செய்யுள் ஏட்டைத் திரும்பியும் பார்த்தல்
 செய்யா நிலையைச் சேர்ந்தது நீ ந்தமிழ்.
 விழுந்தார் விழித்தே எழுந்தார் என அவன்
 மொழிந்த பாங்கு மொழியக் களீர்!
 "வில்லினை எட்டா - கையில்
 வில்லினை எட்டா - அந்தப்
 புல்லியர் கட்டத்தலை பழித்தியை திட்டா"
 என்று கறி, இருக்கும் பகையைப்
 பகைத் தழுவும் பிபகர லானான்.
 "பாருக்கள் எந் நல்லநாடும் - இந்தப் பாரதநாடும்"
 என்பது போன்ற எழிலும் உணர்வும்
 இந்நாட்டில் அன்பும் ஏற்றப் பாடினான்!
 இந்நாடும் மிகவும் தொன்மையானது
 என்பதைப் பாரதி இயம்புதல் கட்டீர்:
 "தொன்று நிகழ்ந்த தனதைத் து முணர்ந்திடு
 சபிழ்கலை வாணர் களும் - இவள் என்று பிறந்தவள்
 என்றுணராத இயல்பினளா மெங்கள் தாய்"
 மக்கள் கணக்கும் வழங்கும் மொழியும்
 மிகுள பண்பையும் விளக்குகின்ற
 கற்பனைத் திறத்தைக் காணு வீர்:
 "முப்பது கோடி முகமுடையாள் உயிர்
 மொய்ம்புற வொன்றுடையாள் - அவள்
 சபெபும் மொழிபதினெட்டுடையாள் - எனிற
 சிந்தனையொன்றுடையாள்"
 இந்நாட்டின்திறை கலை இயம்புவான்:
 "நீலத்திரை கடல் ஓரத்திலே - நின்ற
 நித்தம் தவம் செய்குமரியலெலை"
 கற்பனைக் கிலக்கியம் காட்டி விட்டான்!
 சூதந்திர ஆர்வம் மூதிரந்திடு மாறு
 மக்களாக வன் வழங்குதல் கட்டீர்:
 "இந்த தருமனையினீ ந்கி இடர் மிகு சிறைப் பட்டாலும்
 பதம் திரு இரண்டாமாறிப் பழிமிகுத் திழிவற்றாலும்
 விதம் தரு கோடி இன்னல் விளதைத் தனையழித்திட்டாலும்
 சூதந்திர தவேநின்னைத் தொழுகிடல் மறக்கிலனே."
 பாரதி பெரிய உள்ளம் பார்த்திடு வீர்கள்:

